

Ο Μητροπολίτης Αργολίδος για την Ανάσταση του Χριστού: «Αρχή μιάς ανανεωμένης άνοιξης της ελπίδας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Για την «αρχή μιάς ανανεωμένης άνοιξης τῆς ἐλπίδας» για την ανθρωπότητα κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος](#), αναφερόμενος στην Ημέρα της [Αναστάσεως του Χριστού](#), μέσα από τη φετινή Εγκύκλιο του για την εορτή του Πάσχα.

«Ὁ Ἰησοῦς ζεῖ καί ζοῦμε σ' Αὐτόν. Γιά πάντα. Αὐτό εἶναι τό δῶρο τῆς νύχτας, ἡ ὁποία ἔχει ὀριστικά ἀποκαλύψει στόν κόσμο τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ νύχτα εἶναι μέρος τῆς Ἡμέρας, πού δέν γνωρίζει τέλος. Ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία, γιά τήν ἀνθρωπότητα, εἶναι ἡ ἀρχή μιᾶς ἀνανεωμένης ἀνοιξης τῆς ἐλπίδας», αναφέρει χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος κ. Νεκταρίου για το Πάσχα 2024:

Πρός

τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος

«Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί» (Ἰακ. α',16).

«Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη» (Λουκ. κδ',5). Αὐτά τά λόγια, πού εἶπαν οἱ δύο ἐξαστράπτοντες Ἄγγελοι, ἀναζωπύρωσαν τήν ἐλπίδα τῶν Μυροφόρων γυναικῶν, πού εἶχαν σπεύσει στόν Τάφο τοῦ Ἰησοῦ, μέ τήν αὐγή τῆς Ἀναστάσεως. Εἶχαν βιώσει τά τραγικά γεγονότα, μέ ἀποκορύφωμα τήν Σταύρωση στόν Γολγοθᾶ. Εἶχαν νιώσει τήν θλίψη καί τήν σύγχυση. Στήν δύσκολη ὥρα, ὡστόσο, δέν εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸν Κύριό τους.

Πηγαίνουν κρυφά στόν τόπο, ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἦταν θαμμένος, νά Τόν δοῦν καί νά Τόν ἀγκαλιάσουν γιά τελευταία φορά. Κινοῦνται ἀπό ἀγάπη. Τήν ἴδια ἀγάπη, πού τίς ὁδήγησε, νά Τόν ἀκολουθήσουν, σέ ὅλη τήν διαδρομή πρὸς τὸν Γολγοθᾶ.

Εὐλογημένες γυναῖκες! Δέν γνωρίζουν ἀκόμη, ὅτι αὐτή ἦταν ἡ αὐγή τῆς πιό σημαντικῆς ἡμέρας τῆς ἱστορίας. Δέν μπορούσαν, νά ξέρουν, ὅτι θά εἶναι οἱ πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ.

«Εὔρον τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου» (Λουκ. κδ',2). Ἔτσι, ἀφηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, προσθέτοντας ὅτι, «εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ» (Λουκ. κδ',3). Σέ μιά σύντομη στιγμή, ὅλα ἀλλάζουν. Ὁ Ἰησοῦς «οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη». Ἡ ἀνακοίνωση, ἡ ὁποία μετέβαλε τήν θλίψη αὐτῶν τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν σέ χαρά, ἐπανηχεῖ μέ ἀμετάβλητη εὐγλωττία, σέ ὅλη τήν Οἰκουμένη, αὐτὴν τήν ἀποψινὴ νύχτα τοῦ Πάσχα.

Μία μοναδική νύχτα, κατὰ τήν ὁποία ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία περιμένει στόν Τάφο τοῦ Ἑσταυρωμένου Μεσσία. Οἱ Χριστιανοί περιμένουν καί προσεύχονται, ἀκούγοντας καί πάλι τίς Γραφές καί ἀναπολῶντας τό σύνολο τῆς ἱστορίας τῆς

σωτηρίας.

Αλλά, σέ αὐτήν τήν νύχτα, δέν εἶναι τό σκότος πού κυριαρχεῖ. Κυριαρχεῖ ἡ ἐκθαμβωτική λάμψη ἑνός ἐκπάγλου φωτός, πού σπάει τό σκοτάδι μέ τήν λαμπρή εἶδηση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀναμονή μας καί ἡ προσευχή μας, γίνονται ἕνα τραγούδι χαρᾶς· «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια» (*Τροπάριον γ' Ὡδῆς Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως*).

Ἡ προοπτική τῆς ἱστορίας ἀλλάζει ἐντελῶς. Ὁ θάνατος δίνει τήν θέση του στήν ζωή. Μιά ζωή, ἡ ὁποία «οὐκέτι ἀποθνήσκει» (*Ρωμ. στ',9*). Ἐκεῖνος, πού οἱ γυναῖκες θεωροῦσαν, ὅτι ἦταν νεκρός, εἶναι ζωντανός. Ἡ ἐμπειρία τους, γίνεται ἐμπειρία μας.

Νύχτα, διαποτισμένη μέ ἐλπίδα, πού ἐκφράζει πλήρως τήν ἔννοια τοῦ μυστηρίου! Νύχτα, πού ἀποκαλύπτει τήν καρδιά τῆς Χριστιανικῆς ὑπαρξῆς μας! Σέ αὐτήν τήν νύχτα, ὅλα ἔχουν θαυμάσια συνοψιστεῖ σέ ἕνα Ὄνομα· τό Ὄνομα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Κύριε, σέ εὐχαριστοῦμε γιά τό ἀνείπωτο δῶρο, πού αὐτήν τήν νύχτα, μᾶς χάρισες. Τό σκοτάδι τοῦ θανάτου, δίνει τήν θέση του στήν ζωή. Ἡ ἁμαρτία τῆς ἐγωπάθειας διαγράφεται καί μία νέα ζωή ξεκινᾷ. Ἄς ἐπιμείνουμε μέχρι τέλους στήν πίστη καί τήν ἀγάπη. Δέν πρέπει, νά φοβόμαστε, ὅταν προκύπτουν δυσκολίες, διότι «ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι» (*Ἀποκ. κα',4*).

Ὁ Ἰησοῦς ζεῖ καί ζοῦμε σ' Αὐτόν. Γιά πάντα. Αὐτό εἶναι τό δῶρο τῆς νύχτας, ἡ ὁποία ἔχει ὀριστικά ἀποκαλύψει στόν κόσμο τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ νύχτα εἶναι μέρος τῆς Ἡμέρας, πού δέν γνωρίζει τέλος. Ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία, γιά τήν ἀνθρωπότητα, εἶναι ἡ ἀρχή μιᾶς ἀνανεωμένης ἀνοιξης τῆς ἐλπίδας.

Ἀδελφοί μου, «Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (*Ψαλμ. ΡΙΖ',24*).

Μέ τήν ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος